

РЕШЕНИЕ

№ 8282

гр. София, 20.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
Снежанка Кьосева**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11448** по описа за **2019** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от Административно наказателния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН)

Образувано е по повод на касационна жалба, вх. № 30140 от 09.10.2019 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1045656 от 03.07.2019 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Столична община, чрез старши юрисконсулт К. С., срещу Решение от 12.06.2019 г., постановено по НАХД № 5411/2019 г. по описа на СРС, НО, 94–ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № [ЕГН] от 07.01.2019 г., издадено от заместник-кмета на Столична Община, с което на [фирма], ЕИК:[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева за нарушение на чл. 14, ал. 1 от Закона за местни данъци и такси /ЗМДТ/.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от Столична община, с която се иска същото да бъде отменено. В жалбата се твърди, че решението на районния съд е незаконосъобразно, постановено при неправилно приложение на процесуалния и материалния закон. Оспорват се аргументите на въззивния съд, че в НП не е посочена точната дата на извършеното нарушение, както и че нарушението било посочено неясно и не конкретно. Посочено е също и че дори да се приеме, че НП страда от цитираните нередовности, то същите не са съществени

такива. В хода на настоящето съдебно производство, касаторът - редовно призован, представлява се от юрк. С., която поддържа касационната жалба и моли да се уважи. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - [фирма], редовно призован, се представлява от адв.Й., която оспорва касационната жалба и моли съда за оставяне в сила въззивното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, 9 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: С договор за покупко – продажба [фирма] придобило собствеността на недвижим имот в СО, район „Л.“, целият с площ от 22 220.00 кв. м. С разрешение за ползване № СТ – 05-812/ 29.06.2018г. било разрешено ползването на [жк], състоящ се от 8 броя сгради върху общ сутерен с обособен подземен паркинг с 343 паркоместа, с възложител дружеството – ответник. Декларация по чл. 14 ал. 1 ЗМДТ за една от сградите с общо 18 самостоятелни обекта – апартамента, дружеството – ответник подало на 29.10.2018 г. в отдел „Общински приходи – Л.“ на Дирекция „Общински приходи“ и същата била заведена с вх. № [ЕГН]/ 29.10.2018г.

Свидетелката Е. В., на длъжност „инспектор“ в отдел „Общински приходи – Л.“, дирекция „Общински приходи“ установила, че дружеството – ответник не е подало в срок декларация по чл. 14 ал. 1 ЗМДТ в качеството си на собственик на недвижимия имот – обособена сграда № 3 и на 23.11.2018 г. в присъствието на управителя на дружеството – ответник съставила АУАН № [ЕГН] от 23.11.2018 г. за нарушение на чл. 14 ал. 1 ЗМДТ. На 26.11.2018 г. било депозирано възражение срещу констатациите в АУАН с доводи за маловажност на нарушението.

След преценка за неоснователност на възраженията заместник – кмет на СО издал атакуваното наказателно постановление, с което за нарушение на чл. 14 ал. 1 ЗМДТ и на основание чл. 123 ал. 1 ЗМДТ на касационния ответник била наложена имуществена санкция в размер на 500, 00 /петстотин/ лева.

Изложената фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните писмени и гласни доказателства по делото, които са счетени за непротиворечиви и взаимно допълващи се.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество същата се явява основателна.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства безспорно се установява, че санкционираното дружество, в качеството на данъчно задължено лице по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗКПО, като местно юридическо лице не е спазило срока по чл. 14, ал.1 от ЗМДТ за подаване на декларацията. Неизпълнението му в дължимия срок е правно - релевантният факт, осъществяващ състава на нарушение по чл.14, ал.1 от ЗМДТ, съгласно която за новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. От фактическа страна по делото се установява, че [фирма] е придобило разрешение за

ползване с № СТ-05-812 на 29.06.2018 г., като двумесечният срок по чл.14, ал.1 от ЗМДТ е изтекъл на 29.08.2018 г. Декларацията от дружеството е подадена на 29.10.2018 г., тоест след изтичане на предвидения срок, с което дружеството е закъсняло с два месеца. Следователно безспорно се установява извършването на нарушението от формална страна.

В настоящия случай, изпълнителното деяние на нарушението е описано пълно, както и че нарушението отговаря на такова по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ. Съгласно цитираната за нарушена разпоредба, за новопостроените или придобитите по друг начин имоти собственикът, съответно носителят на ограниченото вещно право, уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. От доказателствата по делото може да се направи категоричен извод, че с подаването на декларация на 29.10.2018 г. за придобити на 29.06.2018 г. недвижими имоти, дружеството е осъществило състава на нарушението, като не спазило законоустановения срок. В случая датата на нарушението е датата на подаване на декларацията, същата съобразена с крайната дата на установения срок за деклариране обуславя продължителността на закъснението, която влияе при определяне размера на административното наказание.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно, а процесното наказателно постановление да бъде потвърдено.

При този изход на спора на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв., определено по реда на чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 12.06.2019 г., постановено по НАХД № 5411/2019 г. по описа на СРС, НО, 94–ти състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № [ЕГН] от 07.01.2019 г., издадено от заместник – кмет на Столична община, с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500, 00 лв. за нарушение на чл. 14, ал.1 от ЗМДТ.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична община юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80,00 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.